

(Boškić). Lučić Mate (Garić). Lučić Mate (Boškić). Mandić Franjo (Rosić). Marčolja Franje. Mavričić Frane (čupan). Mavričić Mate. Puš Anton, kapelan. Ruboša Franjo, učitelj. Sordić Matu (Marković). Širok Julija. Širok Matu (Johanić). Spinčić Andrej (Andrejević). Spinčić Anton (čupan). Spinčić Kuzma (čupan). Stefan Ivan (čupan). Šepić Ivan (Tomotov). Trinajstić Ivan.

Občina Voprina o fiducijsari birani dne 1. t. m. jednoglasno: Mijo Laganja, župnik. J. Porišić, načelnik. J. Hranuša. Fr. Župan, kapelan.

Občina Jeljan bila je dne 1. t. m. sliedeće fiducijsare jednoglasno: Ivan Makarović, učitelj. Anton Bartolić. Josip Frol. Mijo Juršić. Ivan Iskra. Martin Fidol. Bartol Iskra. Schaeftljan Pipp, glavar.

Občina Podgrad je 80 glasova, svih jednoglasno izabrali 1. junija: Božić Fran, poseznik. Rogac Anton, dekan. Vačić Fran, učitelj. Tondić Stefan, krčmar. Ivanić Josip, poseznik. Valenčić Ivan, poseznik. Mrkić Tome, poseznik. Slavoj Jenko, trgovac. Višić Androj, krčmar. Deklova Ivan, poseznik. Svetišić Fran, duhovnik. Zadković Anton, krčmar. Zadković Stipe, krčmar. Tomažić Ivan, poseznik.

Občina Metković je 42 glava jednoglasno izabrali 81. maja: Bubalo Ivan, Kastola Gašpar. Fabijanović Ivan. Gospod Ivan, Ribić Martin. Inčićević Ivan. Šličković Stefan. Sluga Androj. Inčićević Josip. Mahnić Androj.

Izbor fiducijsara u kotaru Koparskom: Koliko nini još do sada poznati bila su u tom kotaru sliedeće obdine:

1. Dokani 11 našli fiducijsara; Dolina 14 našli; Mijo 7 našli; Rođ 6 našli; Ičula 1 naš; Pivan 4 fiducijska;

Judec i dana biraju u Busotu, gdje je sjegurna pobjeda našim. U Pomjanu i Kopru birači do sada nisu u Kansanaru; u Barbani 17; u Balah dne 18.; Savlenti dne 16., u Vodnjanu dne 17., u Full dne 18. t. m.

Izbor fiducijsara u Puljskom polit. kotaru započeo je dne 16. t. m. Toga dana birači do sada nisu u Kansanaru; u Barbani 17; u Balah dne 18.; Savlenti dne 16., u Vodnjanu dne 17., u Full dne 18. t. m.

Izbor fiducijsara na otoku Krku započeo je u patak dne 7. t. m.

Izbor fiducijsara u Počakom pol. ko-taru započeo je također ovog dudina, no nolnamo još pobliže vistili za pojedino obdine.

O izboru fiducijsara na Pazinčini vidi danasno vistili.

Kako je u Italiji?

Nedavno naveli smo uči bežkih i talijanskih novinarki o bledi i novoji, koja vela u "blakonji" komšiji obecava, da domo se na isti predmet vratiće, da tako uvidi svu cnu, koji na kraljevinom usdržan, da

oni žele sami zekno delati kao velika gospoda u Italiji, a knuti da ih budemo sođali, kako su brižni u Italiji, gdi od glada umiru.

Šim e. Kad još tomu tako, ja ču poštiti sve od sola do seća nagovaratnog ljudi, neka sada izberu naše postone muže, a no one, koši su "njim prijatelji" to su najviše ljudi sla aro, propalice ili nade izdajice, častoljubni, da ih tobože gospoda hvalo, a mi nećemo takovo, oni nisu naši prijatelji.

M a t o. Sada vidim, da sve razumiješ. Prija nego gospodin dade iz ruka svoj soldin, on ti ga dva tri puta preokreno na dlanu, a sada ih hita kako da nisu njegovi, dokle nas kupi. Mi kako ljudi posteni i razumni ne smijemo se pustiti kupovati i prodavati kako blago na samiju.

Šim e. Oni govorile, da kad nam je potreba budi, da oni nas pomoru.

M a t o. Eh to je istina, da oni nas pomoru, al njim ti zato plaća debale interese i dare nosi. Ne pomazu to oni za ljubav, ne, nego za svoju korist.

Šim e. Da još nam spodnašu kada ćemo da kupiti, da moramo k njima doći, a ne u Hrvatsku poći.

M a t o. Hrvatsku, Hrvatsku, nisu miga oni došli u Italiju al Karnije bogati, nego su se ovdje u našim obogatili. Reci njim noka prestanu prodavati našim ljudem, pak će vidiš da će biti od njih.

Šim e. Govore, da se moramo uditi po

nije ni tamo sve zlato štobljivo. Evo dakle što o tom piše zagrebački "Obzor": u br. 80. t. g.:

"Voliki rodoljub i državnik talijanski, Azeglio, redi pred dvadeset godina, da je Italija jedina zemlja, u kojoj, da glasne ne smire. A sada? Kolike su pravljene? Ciljem Italijom duže se teški vapaj: "Hleba, dajte hleba i radu!" Ižberali lištovi priznajuju, da je ovo pitanje o hlebu i radu, sada-najsprvo i najvažnije; o njegovom rješenju zavisila su vasa, očala. Sveti bježi u Italiji, da se ugne bledi i novoji; g. 1876 izjavio se u Italiji 26.000 osoba, god. 1888. pako 250.000. Najbolje rodoljube talijanske boli duha kad razmišljaju o gospodarskoj i finansijskoj novoji svoje domovine. A oni zaista razmišljaju o tom i razkrivaju otvoren propast, pred kojom stoji Italija,

Zastupnici u talijanskim saboru. Colombo govorio je g. Janara o. g. u Milatu u mnogobrojnim skupštinama o gospodarskom stanju Italije. "Vrlo je orna sitka, koju raspore o tom pred vama svojih slusaca. Njegov govor tiskan je na posebno." Vred, da je prouđe i ne Talijani, vrlo poučan je za drugo, jer na evropskom tlu ima semjala i krajoljuna, na koju se malom prouđenjem dade upraviti, što je talijanski patriota rekao o svojoj domovini. Ta vidi domaćin.

Na koju se god stranu ogleda, odnikut učeno. U Italiji ima 6 milijuna posjednika komšitlja, i to 4 milijuna malih. A snadimo li je da radi maleni posjednik, imunito u Italiji. Taj posjed običeđen je ogromnim posromem zemljarine. Da, ne, i ne bori gospodarstvo, toliku onakovom krimom, u kakovoj su naši, jedva bi se smagali, toliki posrot državni, pa nametli obdinski i pokrajinски. Ovakvo, kako je sada, ne moge živiti, pa se sve većma mnogi broj vlastitki, koji suve posjed komšitljima propustaju oraru, jer ne mogu ni porek, plaćati, ili ne napraviti odsoko, pa nuka erar misli, kako da dođe do svoga poreka. Gospodarstvo nasiči neprestano nastavlja se sa finansijom; obuhvatom i na vjerovatno. Jer valje znati, da su hipotečari dugovni u Italiji približno godinu 1887. iznosili do 14 milijardi (19.888.404.482) pa su u samoj godini 1887. umnožili za 641 mil. lira.

U keltko su ovamo na jednoj strani rasski tročekovi javni i privatni, na drugoj javni i privatni, jedna bleda, na drugom na gospodarstvo. Od godine 1887. na 1888. umnožio se uvoz za 880 milijuna, a izvoz za 60 milijuna lira. Carinici rat sa Francuskim osniši mnogo najpopulatije lavoro dobitku. Produkti poljodjeljstva prije mnogo trašeni i dobro plaćani, gužvi sade u podrumih i skladateljih, nitko, nepiši za nje, ili traži, da se u bezezemlju prodejte. Stolice, bogata dragocjenim plodinama i uljem, vino, cumporom, iluminom itd. Isto trpi, jer nemaju da unosivi svojih produkta. Tygovačka i obrtnička poduzeća, pod prisilom carinaka, borbe sa Francuskim, i toliki brezme, odvođivo naraduju. Godine 1888. bilo je otvoreno 720 konkursa, godinu 1888. pako — 2200.

* La situazione finanziaria e politica, discorsi del deputato Golombi 1888.

oni žele sami zekno delati kao velika gospoda u Italiji, a knuti da ih budemo sođali, kako su brižni u Italiji, gdi od glada umiru.

Šim e. Kad još tomu tako, ja ču poštiti sve od sola do seća nagovaratnog ljudi, neka sada izberu naše postone muže, a no one, koši su "njim prijatelji" to su najviše ljudi sla aro, propalice ili nade izdajice, častoljubni, da ih tobože gospoda hvalo, a mi nećemo takovo, oni nisu naši prijatelji.

M a t o. Sada vidim, da sve razumiješ. Prija nego gospodin dade iz ruka svoj soldin, on ti ga dva tri puta preokreno na dlanu, a sada ih hita kako da nisu njegovi, dokle nas kupi. Mi kako ljudi posteni i razumni ne smijemo se pustiti kupovati i prodavati kako blago na samiju.

Šim e. Oni govorile, da kad nam je potreba budi, da oni nas pomoru.

M a t o. Eh to je istina, da oni nas pomoru, al njim ti zato plaća debale interese i dare nosi. Ne pomazu to oni za ljubav, ne, nego za svoju korist.

Šim e. Da još nam spodnašu kada ćemo da kupiti, da moramo k njima doći, a ne u Hrvatsku poći.

M a t o. Hrvatsku, Hrvatsku, nisu miga oni došli u Italiju al Karnije bogati, nego su se ovdje u našim obogatili. Reci njim noka prestanu prodavati našim ljudem, pak će vidiš da će biti od njih.

Šim e. Govore, da se moramo uditi po

Talijansko pučanstvo štivi štedljivo, nužno sa uštodi, to odnosi država i hipotekarni vjerovinici; u poslovne ekonomičke ulaze se malo ili bolje govoride naša. Kad se šlos odvile nategne, popuštaju i pucaju. Država je nametnuo teret, i koji je pravljeno? Nemotno snemiti; pa da je na jednoj strani potreba države rastu, na drugoj dehodci se amanjaju. U godini 1888. donio je porez o tvornica 14 milijuna, carina za 40 milijuna, takse pravnih pesala za 8 milijuna, a dohodak od dohana na 7 milijuna lira manje od godine 1887. Nikada, veli Colombo, nije Italija davača tako očividnih znakovih, da je ekonomički integracija, kao sada.

(Konac alići.)

Jur. Aj neto ljudi nego tovari — prodanci, ki bi prodali sebe; tonu i diju za adiu-čarile.

Jr. Imati pravo, da nisu to ljudi, nego blago.

Jr. Ča to slabika, kuma Jure?

Jur. Studjam inene onih, ki se utaju kraljcem prodat kada su balotacioni.

Jr. Pak da ćeš s timi slavljimi imeti?

Jur. Kada passju balotacioni pošat da jih ne vratit, ne pozna te prodanci, i gospodski podrepnic.

Jr. Pravo imati. Judin grubnjak i pijat. Sigurno da proč, a stramota do njim mej pukom ostati i deo povidat.

* * *

Jr. Kamo ako Bog da tako po bleđanjsku?

Jur. Ča 'nenat', da imamo "danas" balotacioni.

Jr. A kadi su drgi?

Jur. Ide ti brat, ađa celo jato našeh kako i na papic.

Jr. Teko valja. Žene doma a mogu na izbor. Svake pofor svomu jatu.

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Jr. Bašćanom.

Ol' zemljadi mili, opet' nasta doba.

Jur. Ča podat rovat nemavat i zloba, Da podkopa slogu vašu, avu posnatu,

Da Hrvatsku zada predupku ranu,

Da je žaraojao i njihovo zluge.

Ne jesti vas metat svakako porugo.

Oj ne moje slijediti takih nosretnika,

Ved, budilo ušor pravil pobornika,

Pokako jsi vrata, nek odlaze tamo,

Gdje pak pakljenjak zadovoljstvo nemo.

Sjötto su valog Zvonimir kralje,

Nachito da' nitko Hrvatsko ne kaže,

Ilirje vi zamo' pravodne Hrvate,

No ispred takve, što Jezikom mlat,

Da su oni samo ka vašo, pravice,

A vuš su prav s' odjicom janjico,

Sjötto su valog pokojnog pastira,

Koj vam bio vodja i englon ulira,

Sjötto su one preblakone dobe,

Mantu su randora, navlati i zlobi,

Pa, do svatko rođi: Šestiti su ljudi,

Usor zinđajovi, plementini grudi!

U to da smo veselo i zdravo,

Radeći mi vred za svog rođa pravo!

Što je učinio? Što je učinio?

R. Kataklis-Jeretov.

Što je učinio? Što je učinio?

već Bogu hvala i svim pogibeljima se dobrobitno oporaviti.

Izpravljamo ovim žgdom i vist tenu u svet po nekotih novinah kao da je g. Špinko bio u Dalmaciji sa slovenskim pjesnikom g. Grigorijevićem, što nije istina, jer se on nije od uskraš maknou iz Gorice, osim što je par dana bio u Tominskim planinama.

Izbor fidejulara u Roču. Danas 3. juna obavili su se izbori fidejulara za obdinu Roč. Izabralo se šest muščava vrilih i poštensih, koji će u Kopru glasovati na naše narodne kandidante složnu sa svojom bradom i drugih obdina. Vredno je spomenuti, da se nisu nazvani Taljani. (Ročki ni nazvanje nadali našoj pobedi. Akoprem je obdiškoj upravi dušnost, da izbornikom obaveštaj da labora i uruči pozive, to nije slavna ročka uprava, niti na to pomisli. Nadala se, da se neće njenomu gubitku pozivu nitko odzavati, te da će pomoći nekoliko prilivnika na dan izbora glasovati samo za svoje predlošnike. Ali te je putoj prevariti. Na dan izbora su naši ovaj put potekli mnogobrojno u Roč. Učinili su svoju dušnost, a Bog do jutru ju stvorio neplatiti. Počakali su tim, da i u njihima narodnoj vlasti i samostalnosti. Samo tako napred, pak nam neće podeliti Talijanidu nepravde.

Dignuo se od jedanput. Kad su Talijanidi vidjeli, da nazi uvi složno glasaju, sa jedno te isto predlošnike, i da njihovih malen broj imade, oni rep nedju nego i otiđe bez traga. Ovaj put se nije niti putoj niti jutro u Roču, kako se jo to obdavalo. Neda se već nikako varati, kako se je jedanput varalo. Narod otvorio je oči. Teko vredni Lipoglavci, doka se bit do nam pred vratima obdiški labori, pak anamio što nama je bilo. Te anadate, aye što se u Roču nosadi učit nevrati.

Iz Pazinštine nam piše, da su labori fidejulari za obdinu Pazin određeni na 12. i 13. sa obdinu Žrnjin dan 18. te za obdinu Istru na 15. tekuđega mjeseca. Puk se doista zanima za ovu izbore, jer će pokazati stranjskomu svetu, da ne živi ovde Talijani noga ljudi naku krv i jekika. Do sada je ovaj kotar bio nastupan po muščovih, koji pripadaju talijanskoj krv, po ljudiškoj, koji uvjek javno govori i piše, da je Istra talijanska nemija. U javnom životu oni nisu nikada hteli dati niti život hrvatskoj bošnadi, dapače hrvatili se uvjek; da nepoznaju hrvatskoga jekika.

Tu dakle odluka nije teška. Nopita se, još ovaj stari ili mladi, još bogat ili siromah, nego 'to pita, dall' de naš' pukebiti nastupan uži ljudi talijanica jekika i jekika, ili još uži ljudi naša krv i jekika, koji su diko jekikom, kojim puk govoriti i koji će nakutiti, da su siromani naš narod podigne i razvezuti. Neobudjati vam naši ljudi, da su vam ovo ili ono dati, kako to protivnici radi; naši ljudi pružaju vam svoju srce i Zubav u državu volju, da do so sa svim svojim silama zaustaviti za vaš duševno i gospodarsko dobro.

Protivnici, ponajviše ljudi naša krv i jekika obišli, oko vas, da vam zavoditi. Obodju vam obedo i žurnade, da dato, svoj glas ljudom, koji nomislio dobro za vas napredak. Uzemo, da je joškoliko obdišara la sola Novaki kod Pazina i u Gradištu pristalo uz našu protivnicu. Oprostite Bože, jer naznaju što, dino. Za zdroj lude i arbenjak izdat će mučivo svoje krv i jekika. Sram ih bilo pred Bogom i ljudi!

Iz Žrnjina piše nani 2. t. m. Izborna agitacija evata i kod nas kano i po ostalim obdinima Istra. Kakvin do plodom urodit, pokazati će nam najbliša budućnost. Misle uzmimo u pravednost naše aveto stvari. Talijanici poštuju svoju nadu, kazuju obično u prevaru i grožnju. Naši slavni "bogegari" poznajuju nadu naša kmetova, no sade smo njim svili i dragi i to je najbolji dokaz koliko se nas boje. Oni nam šepnu i prodiu, da su nam samo oni pravi prijatelji, jer da nam u potrebi poseude novca, ali mi znamo, da jim taj novac vratići moramo sa debelo interesom od 12 do 20 po stu. Ovila dana tužio mi se sujed, da je imao dati jednomu "bogegaru" 50 for. a taj dug narasao je, za same dvije godine na 400 for. Pak da niju "bogegari" prijatelji i, dobrotičniji naši? Bog nas odvaci takav prijatelj!

Drugo što pam, život, jest, da se ne padaju za avodenici, da ih isbjegavajmo. A ti ludjici neznaju, da nam je, upravo avodenici onaj, koji nas vodi od krata do groba, da nas ne zapusti ni onda, kada nas svj ostali zapusti. Radi toga upravo moramo avedeniku život, ljubiti i slušati. Nadi Talijanidi zele, da zapustimo popu i crkvu, kako to oni dino nomenec sa nista, što je nam milo i sveto. Oni bi htjeli, da okre-

nemo pledu avodeniku kad neso se, sa kramant bolesniku ili kad ide u procesiju proti bošnjaku blagoslava — jestako oni dino. Tako smo ih vidiši i kod zadnjih procesijalih, gdje su se na strani rugali nam i avodenicom, dapače okrounili su nam plesa i gospodskog klobuka nehtjedoko skinuti.

Pak da takove ljudi mi sedimo?

Bezverni, kojim nije ništa na zemlji

sveto? Ne, nikada nol! Bogotari i šarenjaci

neka nisu puste na miru, oni neka biraju

se pridružiti slijeda družba, a što je još

nezvano, jedan narodni izdajac M. . Š.

Redena trojica haktivit u Pazinu kod

Pepeša i Vinko Lazićem, dodaju natru-

jeni kao čopi kudi pa obodju ljudom

zlati i srebro. Kataru po polju — —

dak po Pldanikom; izmisljavaju razno laži,

napuđuju, nagovaraju i zasploju tužnog

kmetu, nek glosuju ka talijansku stranku,

pa da se dobili novaca na posudu koliko

mu drago. Dali je koga ili čo koga od

naših knjutava timi smradnimi srođivci za-

slipiti, normamo, nu nadamo se, da neda

ničenjam pametan i pošten, smradnom Pa-

strodonu "colla comp. bella" što povla-

rovati, nego da se jutri nubi pokazati, ako

mu dodju na vrata lepkijati. Da dim jaglo

svrnu, oviči i pladaju podrepnice, koje

bježe okolo kane bisnici pal. U svrnu vremena

javiti demeo. Vam imona spomenutih jun-

čaka, da ih naši ljudi bolje upoznaju.

Nadi braci knjuti opominjemo, da se du-

ravaju tih propyčica, koji bi prodali dušu

u tijelu za poslušku lastica. Oni nemaju za

obras ni na postojanje same da njima je pun

tribun. Pošten dojavak može takovim na-

čim pokazati vrata.

Ponijovljamo dakle aye našo knjuto i

obdina Motovunsku, da se nadaju preva-

riši od stranjskog i da dodaju svi die 11.

t. m. u Motovun, da izaberu 7 svojih po-

stalnih fidejulara.

Talijanidi bivali su 28. t. m. u svrnu, u kojim gospodari, u kojim su mi neplaćamo, zato hodimo, da se naši oni neplaćamo suda u našu laboru. Ovi neka biraju svoje prijatelje, a mi domaći neka poštenjako, neka nevoli dobole gade i krušato.

Svi dakle stolno dan 11. t. m. u Mo-

tvun, da pokazatu svetu, da se nadamo

od Talijanida ili šarenjaka ka nos voditi.

Iz Boljunića plno nam prijatelj dana

1. junija 1878. Željim kroz našu milionj

"Slogu" pobjignuti svoj glas u ovo za naš

pravosnoj dob, t. j. kada ima prigoda

istarci Iskrat pokazati svoju snagu i na-

rodnu svlost. Pa avaki našmo narod, koji

je ikoliko pokrodo u pravosti, najavljuj

uši uši labori, jer na putu tomu najljutorijemu

pokusu moći i svjet naroda. Na pragu

u i nam labori za pokrajinski sabor ili

dijetu; nadnosa je našmo doba, kada nam

treba biti muživo, koji će do nošnja

biti boriti u saboru u Porodu za našo

narodnu pravico, da duškovo i teljeno

dobri svih nas. Prvi obavili do se izbori

fidejulara, t. j. punočašniku puka, koji će

ime 26. t. m. birati našupstvu na istarski

sabor, t. j. muščave, koji su vrsti, da za-

stupaju interesu svojih laborinika. Ostali

Boljuniću i Istru su prava sgora, da

pokazaju svatu, da ste, muživo vrelli i

mudri. Bileti doto 14. junija u fidejulara.

Pohrbiti svu našu tuga dana u Boljuniću

našim, pak eložno glosujto samo za ono

muživo, koji se neće kranjno izmisliti ni

bojati glasovati za našu buduću hrvatsku

kandidatu, za poroski sabor. Neostanito

toga dana kod kuće, jer Vas nemože ništa

ispričati, osim toko bolesti. Nitko neće

pametan žaliti, ako je štrivovač jedan dan

za takvo uzvišen posao. Zanemariti li jedan

dan djevoj, to je samo prolazni, gibatib

koji se lekiko nadomjestiti daje; učinito

li pak štgod; za dobru i čast osloga, na-

roda — to ostaje vjedno; vani trud nede-

leginuti, vani do živiti u arđeli, vani poto-

makati. Kad se budeš sa izbora, tračali,

serc u srušiti i praviti, da vam

nešto učini, da vam

